

3) w art. 18 w ust. 8 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niedokonania opłaty przewidzianej w art. 11¹ do 31 stycznia każdego roku kalendarzowego objętego zezwoleniem.”;

4) art. 18¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 18¹. 1. Na sprzedaż napojów alkoholowych podmiotom gospodarczym posiadającym zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz jednostkom Ochotniczych Straży Pożarnych mogą być wydawane jednorazowe zezwolenia, do których nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2 i ust. 5—8.

2. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, wydawane są na okres do 2 dni.

3. Opłata za jednorazowe zezwolenia, o których mowa w ust. 1, wnoszona jest do kasy gminy przed wydaniem zezwolenia w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za poszczególne rodzaje zezwoleń, o których mowa w art. 11¹ ust. 2 i art. 18 ust. 1a.”;

5) po art. 18¹ dodaje się art. 18² w brzmieniu:

„Art. 18². Dochody z opłat za wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ zezwolenia oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ mogą być wykorzystywane jedynie na realizację gminnych programów profi-

laktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.”

Art. 2. 1. Obowiązek wnoszenia opłat przewidzianych w art. 11¹ ustawy wymienionej w art. 1 dotyczy również podmiotów posiadających zezwolenia wydane na podstawie art. 18 tej ustawy przed dniem 29 grudnia 1996 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wnoszą opłatę za rok 1997 pomniejszoną o wysokość opłaty skarbowej pobranej przy wydaniu zezwolenia.

3. Podmioty, które nie dokonały opłaty, o której mowa w ust. 2, obowiązane są wnieść ją w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Niedokonanie opłaty za rok 1997 w terminie określonym w ust. 3 powoduje wygaśnięcie zezwolenia.

5. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, które dokonały opłaty za korzystanie z zezwoleń w 1997 r. w wysokości wyższej niż określona w ust. 2, zalicza się powstałą stąd różnicę na poczet opłaty za korzystanie z zezwolenia w 1998 r., chyba że zainteresowany podmiot wystąpi o jej zwrot.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 1 pkt 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

733

USTAWA

z dnia 20 sierpnia 1997 r.

o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 2, w art. 5 w ust. 1, w art. 23, w art. 24 w ust. 1, w art. 25 i w art. 27 wyrazy „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” zastępuje się wyrazami „Rzeczypospolitej Polskiej”;

2) skreśla się art. 3;

3) w art. 8:

a) w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „ośrodkach przystosowania społecznego”,

b) w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organ gminy”;

4) w art. 9 w ust. 1 wyrazy „dokument stwierdzający tożsamość” zastępuje się wyrazami „dowód osobisty”;

5) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „organowi gminy”;

6) w art. 14 w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazem „organ”;

7) w art. 15:

a) w ust. 1 wyrazy „terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „organie gminy”,

b) w ust. 2 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Organ gminy”;

8) w art. 20 skreśla się wyrazy „ludu pracującego”;

9) w art. 21 w ust. 1 skreśla się wyrazy „ludu pracującego”;

- 10) w art. 29 w ust. 2 wyrazy „terenowego organu administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organu gminy”;
- 11) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie: „Dowód osobisty”;
- 12) skreśla się art. 32;
- 13) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Dowodu osobistego nie wolno zatrzymywać, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.”;
- 14) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Osoba będąca obywatelem polskim i zamieszkała w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązana posiadać dowód osobisty:

 - 1) od ukończenia 18 roku życia,
 - 2) od ukończenia 15 roku życia, jeżeli pozostaje w stosunku pracy lub nie zamieszkuje wspólnie z osobami, pod których władzą rodzicielską lub opieką się znajduje, albo nie pozostaje pod władzą rodzicielską lub opieką.

2. Osoba będąca obywatelem polskim ma prawo otrzymać dowód osobisty od ukończenia 13 roku życia.”;
- 15) skreśla się art. 35;
- 16) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Dowód osobisty jest ważny 10 lat od daty jego wydania.

 2. Dowód osobisty wydany osobie, która nie ukończyła 18 roku życia, jest ważny 5 lat od daty jego wydania.
 3. Dowód osobisty wydany osobie, która ukończyła 65 rok życia, jest ważny na czas nie oznaczony, jeżeli osoba ta zwróciła się o wydanie dowodu osobistego z takim terminem ważności.”;
 - 17) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Dowód osobisty wydaje się po uiszczeniu należnej opłaty stanowiącej równowartość kosztów jego wydania.

 2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.
 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie dowodu osobistego, tryb jej uiszczenia oraz warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tej opłaty.”;
 - 18) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. W dowodzie osobistym zamieszcza się:

 - 1) nazwisko i imię (imiona) oraz imiona rodziców i nazwisko rodowe,
 - 2) datę i miejsce urodzenia,
 - 3) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku — zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad dwa miesiące, danych o adresie nie zamieszcza się,
 - 4) płeć, wzrost w centymetrach i kolor oczu,
 - 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL),
 - 6) nazwę organu wydającego, datę wydania oraz termin ważności dowodu osobistego.

2. Dowód osobisty zawiera również zdjęcie i podpis jego posiadacza.

3. Dane zawarte w dowodzie osobistym przeznaczone do odczytania maszynowego oraz dane zawarte w numerze ewidencyjnym, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie mogą obejmować innych danych osobowych niż określone w ust. 1 pkt 1—4 i 6.”;
 - 19) skreśla się art. 38;
 - 20) skreśla się art. 39;
 - 21) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Posiadacz dowodu osobistego ma obowiązek wymienić ten dokument w razie:

 - 1) zmiany danych, które zamieszcza się w dowodzie osobistym,
 - 2) uszkodzenia dowodu osobistego lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości osoby,
 - 3) upływu terminu ważności dowodu osobistego.”;
 - 22) skreśla się art. 41;
 - 23) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Osoba, która utraciła dowód osobisty, jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższy organ gminy. Organ ten wydaje zaświadczenie o utracie dowodu osobistego, ważne do czasu wydania nowego dokumentu.

 2. W razie znalezienia własnego dowodu osobistego, zgłoszonego jako utracony, należy niezwłocznie zawiadomić o tym organ gminy, któremu złożono wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, jeżeli w miejsce zgłoszonego jako utracony nie został jeszcze wydany nowy dokument.
 3. W razie znalezienia własnego dowodu osobistego, w miejsce którego wydano

już nowy dowód osobisty, lub cudzego dowodu osobistego, należy niezwłocznie złożyć znaleziony dokument najbliższemu organowi gminy.”;

24) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Dowód osobisty podlega obowiązkowi zwrotu w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) zgonu posiadacza dowodu osobistego; obowiązek zwrotu dowodu osobistego ciąży w tym przypadku na osobach obowiązanych do zgłoszenia zgonu stosownie do przepisów prawa o aktach stanu cywilnego.”;

25) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór dowodu osobistego oraz tryb postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich wymiany, zwrotu lub utraty.”;

26) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Dowód osobisty wydaje właściwy organ gminy. W rozumieniu niniejszej ustawy organem gminy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

2. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 1, ustala się według miejsca pobytu stałego osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego, a w razie braku takiego miejsca — według ostatniego miejsca pobytu stałego tej osoby.

3. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej organu w sposób wskazany w ust. 2, dowód osobisty wydaje organ gminy właściwy dla obszaru dzielnicy Śródmieście w m.st. Warszawie.”;

27) w art. 46:

a) w ust. 1 wyrazy „terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „organy gminy”,

b) w ust. 2 po wyrazie „Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”;

28) w art. 47:

a) w ust. 1 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Organ gminy”,

b) w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organ gminy”;

29) w art. 48 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Organ gminy”;

30) w art. 49 wyrazy „Milicja Obywatelska” zastępuje się wyrazem „Policja”;

31) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji sprawuje zwierzchni nadzór nad wykonywaniem obowiązków określonych w ustawie.

2. Wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością organów gmin w zakresie realizacji obowiązków określonych w ustawie.”;

32) w art. 51:

a) w ust. 1, 3 i 4 po wyrazie „Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”,

b) w ust. 2 wyrazy „i Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji”;

33) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. Organy gminy wykonują zadania określone w ustawie jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.”;

34) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Kto:

1) uchyla się od obowiązku posiadania lub wymiany dowodu osobistego,

2) zatrzymuje cudzy dowód osobisty,

3) nie zwraca dowodu osobistego w razie utraty obywatelstwa polskiego,

4) nie zawiadamia o znalezieniu dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 2,

5) nie zwraca znalezionego dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 3,

podlega karze ograniczenia wolności do 3 miesięcy albo karze grzywny.”

Art. 2. Dowody osobiste wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 3. Tymczasowe zaświadczenia tożsamości zachowują ważność do czasu upływu terminów w nich określonych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2000 r.

Art. 4. Tymczasowe dowody osobiste zachowują ważność do czasu upływu terminów w nich określonych.

Art. 5. Do tymczasowych zaświadczeń tożsamości i tymczasowych dowodów osobistych, o których mowa w art. 3 i art. 4, stosuje się przepisy art. 33, 42 i odpowiednio art. 55 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 6. Numer ewidencyjny, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1, zamieszcza się w dowodzie osobistym po wejściu w życie ustawy określającej organizację i zasady funkcjonowania powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności.

Art. 7. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60,

poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 591, Nr 98, poz. 602 i Nr 106, poz. 677) w art. 8 skreśla się ust. 2.

Art. 8. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w terminie do dnia 1 stycznia 1999 r., jednolity tekst ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1—3, 5—10, 22 i pkt 26—33 oraz art. 7 i 8, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

734

USTAWA

z dnia 20 sierpnia 1997 r.

o zmianie ustaw o regionalnych izbach obrachunkowych, o samorządzie terytorialnym oraz o finansowaniu gmin.

Art. 1. W ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. Nr 85, poz. 428, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, z 1995 r. Nr 124, poz. 601, z 1996 r. Nr 58, poz. 262 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255 i Nr 106, poz. 679) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Regionalne izby obrachunkowe, zwane dalej «izbami», są państwowymi organami nadzoru i kontroli gospodarki finansowej podmiotów, o których mowa w ust. 2.

2. Izby powołane są do nadzoru nad działalnością komunalną w zakresie spraw budżetowych oraz kontroli gospodarki finansowej i zamówień publicznych:

1) gmin, związków międzygminnych, innych komunalnych osób prawnych i sejmików samorządowych,

2) Krajowego Związku Kas Powszechnego Ubezpieczenia Zdrowotnego, zwanego dalej «Krajowym Związkiem Kas», oraz kas regionalnych i kas branżowych powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, zwanych dalej «kasami regionalnymi» i «kasami branżowymi».

3. Izby wydają opinie w sprawach określonych ustawami.

4. Izby prowadzą działalność informacyjną i szkoleniową w zakresie objętym nadzorem i kontrolą.”;

2) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach „gospodarkę finansową” dodaje się wyrazy „i zamówienia publiczne”;

3) w art. 5 w ust. 1, w art. 6 oraz w art. 18 w ust. 3 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 2”;

4) w art. 9:

a) w ust. 3 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do kolegium izby.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

5. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3, ulega zawieszeniu na czas rozpatrzenia zastrzeżenia w odniesieniu do wniosków pokontrolnych objętych zastrzeżeniem.”;

5) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Izby kontrolują pod względem rachunkowym i formalnym kwartalne sprawozdania z wykonania budżetów gmin, sporządzane na zasadach określonych przez Ministra Finansów.”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Informację o stwierdzonych nieprawidłowościach w zakresie danych doty-